

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Cæcilia V. & M. 22. Novemb.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

fore ut illi foli & semper, servires? sed (quæ tua igno-
 via est) promissis non stetisti. O virgo! offeras me,
 precor charissimo filio tuo; non committam deinceps,
 ut alteri serviam. *In Christianis non laudantur initia, sed
 finis.* Hieron.

S. CÆCILIA V. & M.

22. Novemb.

*Ecce! venio citò: tene, quod habes,
 ut nemo accipiat coronam tuam.*

Apoc. 3.

SI quæris, quod intercentibus Organis
 Scæcilia carmen dederit, illud respondeo,
 quod illæ quæ agnum sequuntur, Virgines,
 sciunt modulari. Itaque quo die homini in
 manus danda erat, nuptialem vestem cilicio
 astringit, quo nobiliorem Virginitas non ha-
 bet zonam. Noctu sponsum Valerianum mo-
 nuit, caveret pudori suo manus interre, cuius
 longè fortissimum Custodem è coelo Ange-
 lum haberet. Hunc coram intueri cum ille
 percuperet, suavit impuros à superstitione
 oculos sanctiori prius baptismatis un-
 dâ elueret. Eluit, & voti mox compos
 formosissimum multaque luce vestitum
 Ephebum vidit, qui sermo nobili utrumque
 coro:

coronavit, & precantes miro odore perfudit.
 Et fecit hic odor post Christum currere etiam
 Tiburtium Valeriani Germanū, ambóq; ita
 in stadio Christiano cucurrerunt, ut Bravium
 Martyres obtinerent. Cæcilia è balnearum,
 quas Tyrannus succenderat, flammis pul-
 chrior, tribusque in collo vulneribus velut
 totidem monilibus ornatior cum triduum
 supervixisset, ædésque suas in templum ver-
 tisset, martyrum vestigia velut paranympho-
 rum insistens, cælum & ipsa petiit, & Agno
 denique nupsit minimè sterilis Virgo, ut quæ
 moriens uno partu Christo CCCC. peperit.

Ex Metaph.

MEDITATIO.

De recto usu gratiarum Dei.

1. **N**ulli non sufficit gratia, ad destinatam ipsi san-
 ctitatem; & ea quidem gratia crescit crescente
 cooperatione, ut in Valeriano videre est, qui à casti-
 tate ad Baptismum, à Baptismo ad Martyrium gradum
 fecit. Quot gratias rejicis? Quot spernis? *Omnes no-
 bi causamur deesse gratiam, sed justius ipsa sibi queritur, de-
 esse nonullos.* Bern.

2. Quædam gratiæ sunt propriæ vocationis unius-
 cujusque. quæ iis duntaxat dantur, qui dignè ambu-
 lant in vocatione sua: his gratiis sic dulcescunt jejunia,
 labores, austeritates, ut pii homines vel in durioribus
 pœnitentiæ laboribus contenti ac hilares vivant, dum
 in

in divitiis ac voluptatibus gemunt ii, qui vel cœco animi impetu, vel spe fortunæ amplioris, se induerunt in laqueos sæculi.

3. Si concessis tibi luminibus perperam abutaris, Deus movebit candelabrum, & alteri dabit gratias efficaces, quas tibi daturus erat. S. Mathias in locum proditoris Judæ susceptus est, & accepit coronam, quam is sp̄ pseudo - Apostolus malè tenuerat, Quanto dolore conficitur miser, dum hæc cogitatio animum ejus subit? Nunc in cœlis inter Apostolos federem, si meæ respondissem vocationi. *O quàm admirabilis est Deus in trabendo? ò quàm terribilis in deserendo!* Aug.

S. CLEMENS Papa & Mart.

23. Novembr.

Inutilem servum ejicite in tenebras exteriores: illic erit fletus, & stridor dentium. Christus Matth. cap. 25.

PRodiit Clemens è D. Petri schola: virtutis primò Magistri, tum infulæ etiam hæres inter Pont. Max. tertius numeratur impietatis sub Trajano accusatus & in exilium ultra Euxinum Pontū deportatus munere suo nec in ea quidem fortuna oblitus est fungi, docuitque bis mille Christianos, quos ad Latomias Tyrannus damnaverat, præter saxa è terra
patien-